

bl.a. ministeren har nævnt, og derigennem fremkalde en vilje i kommunerne til at løse opgaven.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det er selvfølgelig klart, at der er en arbejdsgruppe, som arbejder med de ting, og vi ser frem til, at der kommer et udspil fra den. Men derfor kunne det da alligevel være interessant nok at høre, hvor Socialdemokratiet står i forhold til den videre udvikling og placering af SFO, for SFO er jo historisk set noget, der efter vores opfattelse er lavet som sådan en billig ordning i modsætning til klubtilbud og andre tilbud, som der har været til de unge, og de bestemmelser, der trods alt er på daginstitutionsområdet, findes ikke for SFO-området, og det til trods for at daginstitutioner altså også henhører under kommunen.

Selv om bestemmelserne for daginstitutioner er for ringe, er der dog trods alt nogle, som man skal overholde, og jeg kunne sådan set godt tænke mig at høre, om Socialdemokratiet er indstillet på, at vi også får SFO'erne under de bestemmelser, som så i øvrigt skal strammes op og forbedres, men det er en helt anden diskussion.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Det er sådan, at børns behov for pasning også er forskelligt, og SFO-ordningen er altså en af de modeller, som kommunerne kan bruge i viften af pasningsmuligheder.

På et andet område, klubområdet, som er for de 14-18-årige, finder man netop nøjagtig det samme. Der er dem, der har brug for et mere professionelt pasningstilbud i form af de sociale klubber i henhold til bistandsloven, der er klubber under folkeoplysningsloven, og endelig er der også et klubtilbud i ungdomsskolerne. Så vi har altså eksempler på, at måden, hvorpå man dækker behovene, som er så forskellige hos børn, også er forskellig. Der er altså børn, der kan nøjes med det dårligere tilbud i SFO-ordningerne, og der er naturligvis børn, der har brug for at få det mere socialpædagogiske tilbud, som gives via bistandsloven.

Erik Larsen (V):

Behovet for pasningsmuligheder til børn kan næsten en gang imellem tage pusten fra lokale politikere rundt omkring i kommunerne.

Når vi ser på tallene for, hvor mange klasser der er oprettet, er det utrolig mange. I 1996 skabte kommunerne 26.000 nye pasningsmuligheder, hvilket var 7.000 pladser over det, der var budgetteret. Altså man har gjort en ekstra anstrengelse.

Antallet af kommuner med pasningsgaranti er ifølge KL's opgørelse for de 1-5-årige steget med 20 kommuner i 1997 til 218 kommuner ud af landets 275 kommuner. Vel, nogle kommuner har meldt ud her ved budgetlægningen i år, at de ikke kan opretholde pasningsgarantien. Det er selvfølgelig trist for de forældre, som bor i de pågældende kommuner. Men mange kommuner oplever en økonomisk presset situation bl.a. på grund af de seneste års ændringer af de kommunale udligningsordninger, som rammer enkelte kommuner utrolig hårdt på økonomien.

Regeringen burde i virkeligheden have dårlig samvittighed, fordi det i høj grad rammer børnepasningsområdet og dermed rammer de løfter – og nu skal jeg gøre ministeren glad ved at sige: de løfter om at arbejde for en pasningsgaranti, som regeringen har udstedt. De løfter kan ikke indfries i de kommuner, som er hårdest økonomisk ramt af udligningsreformerne.

Jeg vil henvise til Jyllands-Posten i dag, som på forsiden i høj grad på en præcis måde beskriver netop denne situation, disse kommuner er bragt i. Lad mig sige det klart: Regeringen har et stort ansvar netop på det punkt og dermed også et stort ansvar for, at nogle kommuner må fravige pasningsgarantien.

Behovet for nye pladser i 1998 er opgjort til ca. 25.000, og mange kommuner kæmper for at opfylde det voksende pres. I Venstre ser vi hen til fritvalgsordningen, som træder i kraft den 1. januar 1998. Vi tror, at nøglen til bedre tilbud til mange børnefamilier ligger her. Fritvalgsordningen, som betyder, at forældre kan modtage 70 pct. af udgifterne til en selvvalgt børnepasningsordning, vil kunne bruges af forældre, der har arbejdstider, der går ud over de kommunale tilbuds åbningstid.

Dette beløb kan bruges til ordninger etableret i forbindelse med arbejdspladser, til oprettelse af fribørnehaver, f.eks. i forbindelse med en friskole, og det kan også bruges til pasning i hjemmene af en ung. Alle disse muligheder vil efter Venstres opfattelse give den moderne familie den fleksibilitet, den efterspørger, og kommunen vil opleve større tilfredshed ved at kunne tilbyde sine borgere flere valgmuligheder og dermed løse pasningsproblemet for flere.